

McKinsey
& Company

February 2022

سه کلید برای یک بازیابی قدرتمند بعد از پاندمی

دکتر الهه اسداللهی دهکردی
مدیر مرکز مطالعات و پژوهش های اقتصادی
اتاق بازرگانی بوشهر
فروردین ۱۴۰۱

سه کلید برای یک بازیابی قدرتمند بعد از پاندمی

سه کلید برای یک بازیابی قدرتمند بعد از پاندمی

Three keys to a resilient post pandemic recovery Klaus Schwab and Bob Sternfels

سه کلید برای یک بازیابی قدرتمند بعد از پاندمی

در حال حاضر طی کردن مسیر رشد پایدار و فراگیر در ایجاد انعطاف‌پذیری نهفته است.

اقتصاد جهانی انعطاف‌پذیری قابل توجهی را از طریق همه‌گیری کووید-۱۹ نشان داده است و سریع‌تر از حد انتظار به وضعیت ماقبل بازگشته است. حرکت اقتصادی همچنان قوی است، اما ملت‌ها و سازمان‌ها با جریان‌های متقاطع در زنجیره تامین، در دسترس بودن نیروی کار و تورم مواجه هستند.

این بازگشت‌پذیری در همه‌گیری، در شرایطی صورت می‌گیرد که بحران آب و هوا بدتر شده و نابرابری اقتصادی افزایش یافته است. این چالش‌های ترکیبی به ما یادآوری می‌کنند که بحران‌ها می‌توانند به خط‌مشی‌ها و استراتژی‌های حوزه‌های آبخیزداری نیز سرایت نمایند.

در واقع، پایه‌های رشد آینده اغلب بر واکنش‌های جوامع به ضعف‌هایی که بحران‌ها آشکار می‌کنند، گذاشته می‌شود. در این مقطع، موفقیت در بهبودی ما هنوز تضمین نشده است. تاریخ نشان می‌دهد که در مواقع اختلال، تاب‌آوری به انطباق‌پذیری و قاطعیت در تصمیمات بستگی دارد. هنگامی که حادثه‌ترین دوره همه‌گیری فروکش کرد، عناصر تاب‌آوری به کلید موفقیت در آینده تبدیل خواهد شد.

اکنون برای ساختن آینده‌ای بهتر، باید تأکید از اقدامات دفاعی و اهداف کوتاه‌مدت به یک برنامه رشد پایدار و فراگیر تغییر کند. رشد، پیشگام توسعه اقتصادی است. بر این اساس رشد فراگیر پایدار بر رشدی متمرکز خواهد بود که از سلامت و ترمیم محیط زیست حمایت می‌کند و در عین حال وضعیت معیشت بخش‌های وسیع‌تر جامعه را بهبود می‌بخشد. ما باید مسیرهایی را برای رسیدن به یک جامعه واقعاً بهتر بیابیم تا اقدامات ما، سیاره ما و اقتصاد ما را انعطاف‌پذیرتر و امن‌تر کند.

اما رهبران چگونه می‌توانند بر این چالش تاب‌آوری برای دستیابی به رشد پایدار و فراگیر غلبه نمایند؟ دستیابی به این موفقیت بستگی به رسیدگی موثر و جامع به شرایط اقتصاد و جوامع ما و مهمتر از همه، روابط متقابل آنها (آب و هوا، مراقبت‌های بهداشتی، نیازهای نیروی کار، زنجیره تامین، دیجیتالی شدن، امور مالی،

سه کلید برای یک بازیابی قدرتمند بعد از پاندمی

و نابرابری و توسعه اقتصادی) دارد. سه ملاحظه زیر مسیر رو به جلو را برای حصول به ترمیم به ما نشان می دهد:

۱- رهبران بخش دولتی و خصوصی باید دید وسیعی از دستور کار تاب آوری داشته باشند.

در حال حاضر، کمبود نیروی کار، گسترش اقتصاد دیجیتال، اختلالات زنجیره تامین، تورم و نابرابری، همه به صورت جداگانه و با راه حل های بیش از حد تخصصی در سازمان ها مورد بررسی قرار می گیرند اما چنین رویکردی به اندازه کافی، وابستگی های متقابل بین آنها و روندهای گسترده تر و بلندمدت ناشی از تغییرات آب و هوا، تحولات اجتماعی و پویایی های ژئوپلیتیکی را بررسی نمی کند. یکی از پاسخ های مدل، «طرح بازیابی برای اروپا» از کمیسیون اروپا با تأکید بر وابستگی های متقابل بین آموزش، مراقبت های بهداشتی، مسکن، تغییرات آب و هوایی، رشد اقتصادی، رقابت، و مشاغل و نیاز به پرداختن به آنها در چارچوبی جامع و در رابطه ای متقابل و دو سویه و چند سویه است.

پایه های رشد آینده اغلب بر واکنش های جوامع به ضعف هایی که بمرانها آشکار می کنند،

گذشته می شود. تاریخ نشان می دهد که در مواقع اختلال، تاب آوری به انطباق پذیری و قاطعیت

در تصمیمات بستگی دارد.

۲- با فرض این که اختلال و تغییرات شتابان در راه است، باید استراتژی ها و ساختارها منعطف و سریع

طراحی شوند.

بنابراین کشورها و سازمانها باید به مسائل با رویکرد انطباق و چابکی درونی برخورد کنند. چرا که سرعت مهم است. همه گیری کووید-۱۹ و مسیر و تأثیر دائمی در حال تغییر آن، نشان داده است که ما به اطلاعات به موقع، برنامه های استراتژیک به روز و چرخه های تصمیم کوتاه تر نیاز داریم. رویکرد اولیه برای جلوگیری از انتشار ویروس، با هدف از بین بردن کامل کووید-۱۹، اکنون در حال بازنگری است. وقتی شرایط تغییر می کند، واکنش کسب و کار و دولت نیز باید تغییر کند. برای مواجهه با عدم قطعیت، سازمان های ما باید انعطاف پذیر باشند و همیشه یاد بگیرند و در واقع یادگیرنده شوند. موضع جدید به ما امکان می دهد به ناپیوستگی ها و عدم تناوب در زنجیره تامین، جهش های تکنولوژیکی و تغییرات اجتماعی پاسخ دهیم. از این رو در این رویکرد ارزش بیشتری به پیش بینی اختلالات و روندها داده می شود تا توسعه برنامه و بودجه های دقیق.

سه کلید برای یک بازیابی قدرتمند بعد از پاندمی

۳- فراتر از ایجاد انعطاف پذیری در تجارت و اقتصاد، رهبران دولتی و خصوصی نیز باید تاب آوری اجتماعی را نیز ایجاد کنند.

راه حل های رشد واقعا پایدار و فراگیر فراتر از بهبود عملکرد تجاری و اقتصادی است. آنها همچنین به ترمیم و حفظ محیط طبیعی کمک می کنند، کشورهای کم درآمد را غنی می کنند، و واقعاً زندگی و معیشت بخش های جمعیتی به حاشیه رانده شده را بهبود می بخشد. برای شرکت ها، پذیرش استانداردها و معیارهای زیست محیطی، اجتماعی و حاکمیتی (ESG) می تواند به بهینه سازی استراتژی برای تأثیر مثبت اجتماعی کمک کند. برای دولت ها نیز، به عنوان مثال اقداماتی مانند چارچوب استانداردهای زندگی نیوزلند که گامی در جهت درست برداشته است و ارزش گذاری به آن استانداردها بیش از اعداد تولید ناخالص داخلی به عنوان شاخص های ثروت ملی می تواند کمک کننده باشد.

ما می توانیم یک دستور کار مشترک برای تاب آوری ایجاد نماییم، اما برای انجام آن باید فوراً گفت و گو بین بخش های دولتی و خصوصی را تشدید کنیم. در حال حاضر تصمیمات کلیدی و تعهدات مالی این تصمیمات اتخاذ شده، مسیر ما را در برخورد با عواقب همه گیری مشخص خواهد کرد. نقطه شروع ما دیدگاه تلفیقی از مضامین تاب آوری است. چرا که این تلفیق ما را قادر می سازد تا فرصت های رشد پایدار و فراگیر را برای شرکت ها، کشورها و جوامع بهتر درک کنیم. ما الان باید ماهیچه های تاب آوری خود را تقویت کنیم.